

SEED & BREAD

FOR THE SOWER

JES.55:10

FOR THE EATER

korte Bijbelse boodschappen van

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

Otis Q. Sellers, Bijbelleraar

Vertaling © Stichting Lachai Roï, Lelystad, Nederland

www.lachairoi.org

Nr. 184

Wat betekent *GEHENNA*?

In elke volledige studie over de aard en de duur van de toekomstige straf, moet de betekenis en het belang van het woord *GEHENNA* zorgvuldig worden overwogen. Het is een Grieks woord dat uit het Hebreeuws stamt. Als er een woordenboek op wordt nageslagen, zal men ontdekken dat ervan gezegd wordt dat het 'de naam is van de vallei Himmon, nabij Jeruzalem, waar in Bijbelse tijden afval werd verbrand'. Er zal ook staan dat het gaat om het Griekse woord *GEENA*, uit het Hebreeuwse *GEHIMMON*. Aangezien dit overeenstemt met het Nieuwtestamentische gebruik van dit woord, vinden we hier een goed uitgangspunt voor de studie van het woord dat twaalf maal voorkomt in het Nieuwe Testament, waarvan elf keer uit de mond van de Here Jezus Christus.

Waar *GEENNA* voorkomt in de Staten- en NBG-vertaling, is het op elke plaats vertaald met 'hel(s),' maar deze eensgezindheid in de vertaling helpt ons niet veel verder om dit woord te begrijpen, aangezien er onder mensen geen overeenstemming bestaat over de betekenis van het woord 'hel.' Het is voor degene die de waarheid zoekt echter van bijzondere betekenis dat de Here Jezus deze gewone naam voor een stuk land, dat in Zijn tijd een vuilnishoop, een vuilstortplaats, een plaats waar waardeloze en nutteloze spullen werden gedumpt, heeft gebruikt om er een andere Gehenna mee aan te duiden die in de toekomst zal bestaan, onder de goddelijke heerschappij, en die zal worden gebruikt voor het verwijderen van nutteloze en waardeloze mensen. Deze toekomstige Gehenna wordt in Openbaring 19:20 beschreven als 'de poel des vuurs, die van zwavel brandt.'

Als we de feiten kennen dat de naam 'Gehenna' de aanduiding was voor een geografische plaats ten zuiden van Jeruzalem, dat die plaats een vuilstortplaats was geworden in de dagen van onze Heer en ook dat er een andere Gehenna zal zijn als God de aarde regeert, hebben we een flink deel van de waarheid over de toekomstige straf te pakken. Met al deze feiten op een rijtje, kunnen we een blik werpen op de Bijbelse geschiedenis van dit stuk land.

Uit de spaarzame, maar leerzame gedeelten in de Schrift, trekken we de conclusie dat het land Kanaän door het lot was verdeeld (Joz. 18:10) en een gedeelte ervan viel ten deel aan iemand die Hinnom heette. Van deze man weten we niets, behalve dat hij een zoon had. Het lijkt erop dat Hinnom is gestorven voordat het land werd verdeeld, zodat zijn aandeel aan zijn oudste zoon verviel, overeenkomstig het erfrecht in Israël. We kennen de naam van deze zoon niet, want er wordt in de Schrift steeds gesproken over 'de zoon van Hinnom,' wat ook de naam voor dit stuk land heeft opgeleverd: 'de vallei van de zoon van Hinnom' (*GE BEN HINNOM*).

Gezien het feit dat zo'n vijftienvijftig generaties later deze streek het middelpunt werd voor afgodische samenkomsten en aanbidding, moet het een heel aantrekkelijk stuk land geweest zijn met vele groepjes bomen en veel stromend water. Dergelijke plaatsen werden uitgezocht voor deze afgodische samenkomsten. En we kunnen met zekerheid zeggen dat deze vallei zo'n plaats is geworden. Het dal van de kinderen van Hinnom wordt in II Koningen 23:10 aangeduid als de plaats waar Tofet, wat 'altaar' betekent, aanwezig was en het wordt ook in verband gebracht met Moloch, die de god van de Ammonieten was.

Als we II Koningen 23:10 nader onderzoeken, zal blijken dat dit gedeelte te maken heeft met de daden van de slechte koning Manasse, die vijfenveertig jaar heeft geregeerd in Jeruzalem. Zijn regering was precies het tegenovergestelde van zijn vader, de goede koning Hizkia, die deed wat recht was in de ogen des Heren (II Kon. 18:3). In de laatste dagen van zijn leven heeft deze echter een verbond met Babylonië tegen Syrië gesloten, een verbond dat door de profeet Jesaja krachtig veroordeeld werd. Het gevolg van dit verbond was dat de Babylonische afgodendienst al snel de kop opstak in Israël. Dat werd door Hizkia wel in de hand gehouden, maar hij was niet in staat het helemaal uit te roeien, zoals Jesaja 65:2-4 duidelijk laat zien.

Dat was de situatie die Manasse heeft geërfd van zijn vader toen hij de troon van Israël besteeg. Zijn karakter werd al spoedig duidelijk, want de afgodendienst die zijn vader had ingedamd, leefde opnieuw in Israël op. Door hem gestimuleerd en voorgedaan, concentreerden alle afgodische

gruwelijkheden zich in Jeruzalem. Lees II Kronieken 33 voor een bevestiging hiervan.

Na de dood van Manasse besteeg zijn zoon Amon de troon. Zijn regering was kwaad en wegens zijn excessen spanden zijn eigen dienaren tegen hem samen en doodden hem in zijn eigen huis, na een korte regeerperiode van twee jaar. Na zijn dood werd zijn zoon Josia koning. Hij was toen pas acht jaar. Tijdens diens regering van eenendertig jaar vond er een belangrijke gebeurtenis plaats, dat relevant is voor onze studie van *GEHENNA*.

Josia was werkelijk een goede koning. Het geïnspireerde getuigenis over zijn regering luidt: 'toen hij nog jong was, begon hij de God van zijn vader David te zoeken, en in het twaalfde jaar begon hij Juda en Jeruzalem te reinigen van de hoogten, de gewijde palen, de gesneden en de gegoten beelden' (II Kron. 34:3). Hij besteedde bijzonder aandacht aan het gebied dat het middelpunt geworden was van afgoderij in Israël. 'Hij verontreinigde Tofet, dat in het dal Ben-Hinnom lag, opdat niemand meer zijn zoon of zijn dochter voor de Moloch door het vuur zou doen gaan' (II Kon. 23:10). Deze verontreiniging kwam tot stand doordat alle plaatsen in deze vallei werden bedekt met beenderen van dode mensen, of met de as van hun verbrande beenderen (zie II Kon. 23:10,14,16,20; II Kron. 34:5,7).

Josia was heel goed op de hoogte van de sterke overtuiging van het volk Israël, dat als zij op een of andere manier in contact zouden komen met het de stoffelijke resten van een overleden mens, zij gedurende zeven dagen ceremonieel onrein waren en in die tijd geen godsdienstige daden konden verrichten (vgl. Num. 19:11,16). Toen Josia deze vallei dan ook had verontreinigd, kwam daar nooit meer een Israëliet om te aanbidden. Zijn daad maakte dit stuk land zelfs ongeschikt voor landbouw of veeteelt en in de loop der tijd werd het de vuilnisbelt van Jeruzalem, de plaats waar alle vuilnis en afval werd gedumpt. Later werd zelfs de 'vuilnispoort' gemaakt om eenvoudig toegang te geven tot deze vallei.

Op dit punt aangeland in onze studie, moeten we een feit weten en duidelijk voor ogen houden. Het volk dat in Bijbelse tijden leefde, bracht nooit iets naar de vuilstort tenzij het volslagen nutteloos en waardeloos was geworden. Dat verklaart waarom de vuilnisbelten bij antieke steden zo'n twijfelachtige waarde hebben voor archeologen. Er werd niets heengebracht tenzij het onbruikbaar was. Potscherven zijn de belangrijkste vondsten in deze afvalhopen, stille getuigen van de onbruikbaarheid van de dingen die daar zijn weggegooid.

Als we dus ontdekken dat de Here Jezus de naam van deze afvalberg ten zuiden van Jeruzalem heeft gebruikt als aanduiding voor een plaats van toekomstige straf, komen we er ook achter dat er, wanneer Hij de aarde regeert, een plaats zal zijn die bedoeld is voor de verwijdering en vertering van waardeloze en nutteloze mensen. Dit zijn de woorden die Hij gebruikt: 'Ik zal u tonen, wie gij vrezen moet. Vreest Hem, die, nadat Hij gedood heeft, macht heeft om in *Gehenna* te werpen. Voorwaar, Ik zeg u, vreest Hem!' (Luc. 12:5).

Hierover kan geen twijfel bestaan. Tijdens Zijn heerschappij zal God een plaats hebben voor de volkomen vernietiging van waardeloze mensen. Die is al aangeduid met 'Gehenna.' De bedoeling van die plaats kan worden ontdekt uit het doel van het Gehenna dat bestond in de dagen toen onze Heer op aarde was. Dat Gehenna was een bergplaats en verbrandingsoven voor waardeloze dingen. Het toekomstige Gehenna zal een verbrandingsoven voor waardeloze personen zijn.

Er zullen natuurlijk veel mensen zijn die krachtig protesteren en zeggen dat geen mens in de ogen van God waardeloos is. God heeft Zich echter over deze dingen uitgesproken en het zou goed zijn als iemand eerst uitzoekt wat Hij daarover heeft gezegd, voordat hij zich uitspreekt over zijn inzichten over de waarde van een mens. We zullen ontdekken dat Hij heeft gezegd dat mensen vele mussen te boven gaan, wat niet erg veel is.

Hier aangekomen, verdient *BELIAL*, dat 16 maal voorkomt in het Oude Testament onze aandacht. Dit woord is in de meeste vertalingen behandeld als een eigennaam, maar dat is een misvatting. Het is een bijvoeglijk naamwoord en de betekenis is: waardeloos, nutteloos, wetteloos; en het is over het algemeen verbonden aan de woorden *mens, zoon, kinderen* of *dochter*. Vandaar dat 'Belials man' een nietswaardig persoon betekent. In II Samuël 23:6,7 (St.Vert.) heeft David door inspiratie verklaard: 'de mannen Belials zullen allemaal zijn als doornen, die weggeworpen worden... en zij zullen ganselijk met vuur verbrand worden ter zelve plaats.'

'Ganselijk met vuur verbrand' kan niets anders betekenen dan totale vernietiging en 'te zelve plaats' betekent de plaats die daarvoor is vastgesteld of aangewezen. We weten wat de naam daarvan zal zijn en wat de plaats ervan betreft, vinden we in Jesaja 66:24 een aanwijzing.

In Openbaring 19:20 lezen over twee personages, de ene wordt 'het beest' genoemd en de andere 'de valse profeet,' waarvan ik denk dat het satanische boodschappers zijn en leiders in de opstand tegen Gods regering en hun lot is levend geworpen te worden in de poel des vuurs, die van zwavel brandt. Duizend jaar later wordt satan, die gevangen

gehouden is gedurende duizend jaar, uit zijn gevangenschap bevrijd en hij laat direct weer zijn arglistige karakter zien, maar de opstand die hij ontketent, duurt niet lang (Openb. 20:9). Allen die in zijn protest delen, worden verslonden door vuur dat uit de hemel neerdaalt en satan wordt geworpen in de poel des vuurs, dezelfde waarin het beest en de valse profeet duizend jaar eerder waren geworpen, de plaats die bereid is voor de duivel en zijn engelen.

In Openbaring 20:15 ontdekken we dat de mensen die schuldig bevonden worden in het oordeel van de grote witte troon, tezamen met 'de dood' (*HO THANATOS*) en 'het dodenrijk' (*HO HADES*) in de poel des vuurs geworpen worden. Dat zal voor hen die op deze wijze bestraft worden 'de tweede dood' zijn.

Over de zonen van Eli wordt gezegd dat zij 'kinderen Belials' waren (I Sam. 2:12, St.Vert.). Zij kenden de Heer niet en daarom wordt in het Woord van God verklaard dat zij *belial-mannen*, dat is *nietswaardige lieden* (NBS) waren. Dit verslag zal tegen hen getuigen op de dag dat zij worden opgewekt uit de dood om terecht te staan voor de grote witte troon. Daar zullen zij met een goddelijk vonnis worden veroordeeld om voor de tweede maal te sterven, met als extra straf dat zij in het Gehenna zullen worden geworpen. Uit deze dood zullen zij nooit meer als levende mensen terugkomen, want het toekomstige Gehenna zal een vuur zijn dat verteert. Dat zal Gods vuilverbrander zijn. Van drie personen wordt gezegd dat zij er levend in zullen worden geworpen. Niemand zal er levend uitkomen.

Er is nog veel over te zeggen, maar dat zal moeten wachten op een volgende studie.